

doopsgezinde
gemeente
leeuwarden

Doopsgezinde Gemeente Leeuwarden

18 april 2021

Voorganger: Tjitske Hiemstra - Organist: Gerben Bergstra

Zang: Baukje van Dijk, Willem en Durkje Wouda-Postma

Thema: *In liefde verbonden blijven*

- * Welkom en aansteken van de kaars
met woorden van psalm 4: 7

*Velen zeggen: "wie maakt ons gelukkig?"
Heer, laat het licht van uw gelaat over ons schijnen.*

- * Bemoediging en groet

* Zingen *Ik zing voor God mijn morgenlied* Iona 2: 1, 2 en 4

* Bijbellezing De eerste brief van Johannes 1: 1-7a

- * Gebed

* Zingen *Mijn God, mijn herder zorgt voor mij* NL 23c: 1, 2 en 5

* Vertelling Verhaal van Petrus op basis van Joh. 21: 1-14

* Zingen *Ubi caritas* (Latijn, Ned. Frysk) NL 568a

* Bijbellezing Johannes 21: 15-24
"Heb je mij lief? Ben je mijn vriend?"

* Zingen *O grote God die liefde zijt* NL 838: 1

- * Overdenking

Gemeente van Christus

Wat is mijn liefde en vriendschap waard, als ik te midden van alle angst en verbijstering Jezus' bestaan gewoon ontken? Hem zelfs 3 keer verloochen? Daar zat Petrus bij het kolenvuur met zijn diepe innerlijke worsteling. En Jezus richt zich dan na de maaltijd heel persoonlijk tot hem: Simon, zoon van Johannes ... Jezus gaat terug naar hun eerste ontmoeting, waar hij zegt: "Jij bent Simon, de zoon van Johannes, maar voortaan zul je Kefas heten (dat is Petrus, 'rots')"

Rots staat in de Tora en vele psalmen voor Gods eigen betrouwbaarheid. In vele verhalen horen we die naam: Simon Petrus, of gewoon enkel Petrus. In dit laatste gesprek noemt Jezus hem echter geen Petrus, geen rots, maar weer Simon, zoon van Johannes, alsof de relatie met Jezus een herkansing krijgt.

We horen van Jezus niets over Simons verloochening, geen enkele straf of een waarom? Of, hoe kon je? Enkel driemaal de vraag rond hun verbondenheid: Hoe zit het met jouw liefde voor mij? Simon, zoon van Johannes, *heb je mij lief, méér dan zij?* En hij zegt tot Hem: *ja Heer, u wéét dat ik uw vriend ben!*

In het Grieks heb je verschillende woorden voor liefde, die hier gebruikt worden: agapè en philia. *Agapè*, in het Latijn *caritas*, zoals we hoorden in het lied: Ubi Caritas ... as der freonskip is en leafde. Het woord *agapè* komt in het NT 110 keer voor en is de grondslag voor bijv. 1 Kor. 13, dat loflied op de liefde van Paulus: De liefde is geduldig, vol goedheid, niet grof of zelfzuchtig, ze rekent het kwaad niet aan. Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze. Onvoorwaardelijke liefde, vrij van egocentrisme, onbaatzuchtig, niets terugverwachtend. *Philia* is de liefde van de vriendschap, loyaliteit, gelijkheid, eerlijkheid, onze broeder- en zusterschap. Jezus vraagt twee keer naar die *agapè*, *heb je mij lief?* en Petrus antwoord met de *philia*, *u wéét dat ik uw vriend ben!* (NBV: U weet dat ik van u houd)

De derde keer vraagt Jezus naar wat Simon, zoon van Johannes, ook steeds heeft geantwoord: Bén je mijn vriend? Bij deze derde keer raakt hij Petrus' binnenste kern en komt zijn verdriet naar buiten, verdriet rond zijn lafheid, angst, ontkenning en wat niet al, maar tegelijk komt hij ook bij zijn diepste verlangen rond liefdevolle vriendschap en Petrus zegt: Heer, u weet alles, U kent me toch als uw vriend? Petrus weet zich ten diepste gekend, zowel in zijn liefde, als in zijn verloochening, in alle kwetsbaarheid van zijn hoogten en diepten weet hij zich gekend. Vanuit de bodem van zijn ziel, klinkt zijn antwoord: U ként me toch als uw vriend? Ik denk ook aan lied van Nynke Laverman: *"Alles wat ik sizze kin, is dat leafde net stikken kin"*

Deze diepe liefde en vriendschap van Petrus is voldoende om de kudde van die Goede Herder te gaan weiden, om ze te hoeden, om ze groene streken te wijzen en stille waterstromen. Petrus zal een door schade en schande wijs geworden herder zijn. Op die wijze kan hij anderen bemoedigen, steun en toeverlaat zijn en ook anderen bevestigen in hun navolging als een soort van ervaringsdeskundige. Henri Nouwen noemt zo'n leider een 'Wounded healer', een gewonde genezer, betrouwbaar en levensecht.

Het verhaal van vandaag is een verhaal van ná de opstanding, dus een verhaal over hoe het verder gaat met de leerlingen. Zal die verbondenheid met Jezus werkelijk toekomst hebben? Daarom die indringende vraag van Jezus aan Petrus en de eeuwen door aan ons allen persoonlijk: Heb je mij lief? Ben je mijn vriend? In Joh. 13 staat: Ik geef jullie een nieuw gebod dat je elkaar liefhebt. Ook ons geldt deze vraag en het gaat dan niet om leerstellingen en dogma's, maar om ons persoonlijk in liefde verbonden zijn. Ook wij worden geroepen om te volgen; met hoofd en handen in doperse daden én met ons hart, onze innerlijke kern; het gaat om het in liefde verbonden blijven. Voor ieder van ons klinkt op eigen wijze: hoed mijn schapen, weid mijn lammeren. Het is fijn dat mensen daaraan gehoor geven en dat ik juist in deze dienst kan melden dat we voor komend seizoen een nieuwe wijkwerkcommissie hebben. Dat Hannie en Clara het stokje kunnen overdragen aan Nelleke, Petra en Iepie, die alle drie twee jaar geleden lid of vriend geworden zijn. Hun liefde en geloof hebben beleden en nu zin hebben om zich in te zetten voor de schapen van deze doperse kudde.

Ons verhaal is echter nog niet afgelopen met dat "Weid mijn schapen". Het gaat verder met het volgen van Jezus; ieder heeft daarin een eigen weg te gaan. Petrus zal uiteindelijk de marteldood sterven en net als Jezus zijn handen uitstrekken. Terwijl Johannes, de leerling van wie Jezus hield, oud wordt en een natuurlijke dood vindt. Petrus zal met name herder zijn, de boodschap verkondigen op actieve wijze, vooral door te doen. Johannes zal met name leraar zijn, op mystieke wijze met Christus verbonden blijven en dat uitdragen in zijn spreken en schrijven. Zoals in zijn 1^e brief, waar hij schrijft over het met God, met Jezus verbonden zijn, als we onze weg in het licht gaan, zoals hijzelf in het licht is. We hoorden het lied: Laat ons het zout der aarde zijn en het licht der wereld.

En hoe zit dat in coronatijd? Nu verbonden blijven zo moeilijk is, omdat we elkaar niet kunnen ontmoeten in de gemeente. Of zijn we in deze tijd juist veel bewuster in liefde met elkaar verbonden via telefoontjes, kaartjes, het samen online vieringen beleven, omdat al het oude vertrouwde

weggefallen is? En we weten niet hoelang het nog zal duren. Ook na Jezus' kruisdood en opstanding was niets meer normaal voor de leerlingen en ontstond er een nieuw **in liefde verbonden blijven**.

Ik eindig vandaag met een deel van een gedicht van Catharine Visser bij Joh. 21

Tussen Pasen en Pinksteren
– de mensenzoon gekruisigd –
de Geest nog niet uitgestort –
leek er geen houvast te zijn
dan de schim van de geliefde.
En toch, juist in deze schemertijd
troostte hij zijn leerlingen
en verscheen hun aan het strand
en vertelde van de Geest,
dat die zou worden uitgestort,
maar hield zich ook bezig
gewoon met eten en drinken.

In tijden van schemering
mogen wij wachten op de Geest.
In ons hart is zij al aanwezig,
daar brandt zij als een vuur,
een vlam van liefde, ons geweten,
ons groter dan wijzelf,
de meerwaarde van ons bestaan.

Amen

* Orgelspel

* Gebed

God fan fier en hein ús Heit

TT 229

* Afsluitende woorden

* Slotlied

Wil je opstaan en Mij volgen

Iona 40: 1, 2 en 5

* Zegenbede

Hear, wy freegje no, Jo seine op ús wei
Hear, wy freegje Jo, wês mei ús eltse dei
Amen

* Collecte voor *Aanloophuis*

Het Aanloophuis is een bekend doel in onze gemeente. Onze gemeente is er actief bij betrokken, zowel qua menskracht als materieel. Het Aanloophuis is een oecumenisch project, dat zich richt op de opvang van daklozen en mensen die een steuntje in de rug nodig hebben in Leeuwarden.

Liederen (NL) overgenomen uit *Liedboek – zingen en bidden in huis en kerk*.
Liederen (Iona) overgenomen uit *Liederen & gebeden uit Iona & Glasgow*.
Liederen (TT) overgenomen uit *Tuskentiden – oonfoljend lieteboek*.